

عنوان مقاله:

شناسایی منابع آلاینده متمرکز و گسترده رودخانه ی جاجرود و بررسی تعیین توان خود پالایی آن

محل انتشار:

نهمین همایش سراسری محیط زیست انرژی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیرا رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

جمال محمدولی سامانی - استاد گروه سازه های آبی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

سیده لیلا رضوی - استادیار گروه سازه های آبی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آلودگی آب عبارت است از افزایش مقدار هر معرف اعم از شیمیایی، فیزیکی یا بیولوژیکی که موجب تغییر خواص و نقش اساسی آن در مصارف ویژه اش شود. بازه مورد مطالعه رودخانه جاجرود در بین طول های جغرافیایی 721165 تا 751575 و عرض های جغرافیایی 1527551 تا 1515353 ، و در شهرستان جاجرود واقع شده است که طولی در حدود 66 کیلومتر را شامل می شود. با توجه به اینکه آب رودخانه ی جاجرود نقش مهمی در تامین آب شرب تهران دارد، بنابراین بررسی منابع آلاینده و کاهش آلودگی آن بشدت ضروری است. در این تحقیق با بررسی نتایج حاصل از آزمایش های شیمیایی و باکتریولوژیکی در سال (1157) در 11 ایستگاه در رودخانه ی جاجرود که تقریباً هر ماه طبق یک برنامه ی منظم توسط آزمایشگاه آب و فاضلاب تهران انجام گردید و نیز مقایسه تطبیقی پارامترهای موجود در هرکدام از استانداردها با داده های موجود در هر ایستگاه، وضعیت کیفیت این رودخانه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از این تحقیق مبین به این نکته است که شاخص های مهم برای بررسی کیفیت آب شامل: اکسیژن محلول، کلی فرم مدفوعی و کلی فرم کل است. در بررسی انجام یافته مشخص شد که معضل مهم این رودخانه میزان بالا بودن کلی فرم مدفوعی و کلی فرم کل نسبت به استانداردهای کشورهای مختلف است. این مسئله بیانگر تخلیه بیش از حد فاضلاب های انسانی است.

کلمات کلیدی:

اکسیژن محلول، آلاینده متمرکز، آلاینده گسترده، خودپالایی، کلی فرم مدفوعی، کلی فرم کل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/858632>

